

Svako ko se iole ozbiljno bavi poljoprivredom, barem je jednom sejao i gajio nešto što je stvoreno u Institutu za ratarstvo i povrtarstvo u Novom Sadu. Ova naučna ustanova, u vlasništvu države, tačnije Ministarstva za nauku, postoji od 1938.godine, kada su postavljeni temelji današnjeg, modernog Instituta, unikatne naučne ustanove u ovom delu Evrope, koja radi na preko 70 biljnih vrsta, oplemenjivanju i proizvodnji elitnih kategorija semena. Do sada je Institut stvorio preko 1000 različitih sorti i hibrida različitih biljnih vrsta. NS seme se seje na preko 6 miliona hektara u zemlji i svetu. Na domaćem tržištu prisutno je sa preko 70 posto ukupnog semenskog sortimenta. Naučni radnici ove visokostručne ustanove su autori bezbroj publikacija, udžbenika itd.

-Naučni institut za ratarstvo i povrtarstvo Novi Sad je jedna od najuspešnijih naučnih ustanova u našoj zemlji u oblasti agrara, ali zaposlenima u ovoj ustanovi predstavlja posebno zadovoljstvo kada joj dobru ocenu daju neposredni poljoprivredni proizvođači, koji su naši poslovni partneri prve kategorije, jer mi, vrlo često, umemo da kažemo da sve što radimo, pre svega, radimo zbog Instituta, ali i zbog vas, jer sve ovo drugačije ne bi imalo smisla. Ovim rečima svoje obraćanje učesnicima II Međunarodne konferencije o kukuruzu održanom nedavno u Požarevcu, započeo je dr Goran Bekavac, naučni savetnik i predstavnik ove visoko-naučne ustanove, koji je izrazio očekivanje da će se prilikom sledećeg susreta makar za nijansu povećati prosečni prinos kukuruza u našoj zemlji, s obzirom da imamo sjajne resurse, sjajno zemljište, školovane ljude, a nažalost na nivou zemlje postizemo prinos kukruza na nivou 5 tona, dok u oglecima, redovno postizemo prinos preko 10 tona.

- Iskreno verujem da ćemo zajedničkim naporima i ovim najboljim i najnovijim sortimentom što se stvara kod nas uspeti da prevaziđemo barijeru od tih 5 tona i prosečni prinos podignemo za bar 2,3 tone, što bi bio značajan uspeh. Želim da vas pozovem da koristite iskustvo i znanja Instituta za ratarstvo i povrtarstvo u Novom Sadu, da koristite iskustvo doajena poljoprivrednika kao što je gospodin Zaharije Trnavčević, da koristimo iskustva i znanja referentnih laboratorija za ispitivanje kvaliteta zemljišta itd. Zajedničkim snagama uradićemo mnogo više. Sve u našim rukama. Ukoliko se samo malo potrudimo onda oni prinosi preko 10 ili 15 tona, koji se postižu u oglecima i nisu tako nedostižni. Imam saznanja da je ova godina, sušna u čitavoj zemlji, na nekim lokalitetima, kod nekih odabranih proizvođača, iznedrila prinose kukuruza su bili od neverovatnih 15 tona po hektaru.

-Ono što je stvoreno u Institutu za ratarstvo i povrtarstvo je apsolutno najviši svetski nivo. Ne samo da smo lideri u oblasti klasičnog, konvencionalnog oplemenjivanja. Institut je bio prva semenska kuća koja je na tržište izašla sa jednom novom tehnologijom koju smo nazvali Focus Ultra, tj. sa dva hibrida 444640 i zp 361684, koji su posebna priča i sa kojima je lako suzbijati korov u kukuruzu, i ne samo to. Bezbroj tehnoloških poboljšanja upravo dolazi iz našeg Instituta. Svi dobro znaju da mi nismo poznati samo po kukuruzu, da je tu i pšenica i soja, suncokret, krmno bilje i mnogo šta drugog.

A od sortimenta našeg Instituta želim da kažem samo to da je proizvođačima na raspolaganju ogroman broj prvoklasnih hibrida od grupe 100 do grupe 700, da za svaku parcelu, svaki kraj naše zemlje, imamo odgovarajući sortiment koji uz odgovarajuću agrotehniku mogu da daju izuzetne rezultate. Ako krenete od onih grupa zrenja koje su najznačajnije, a u našoj zemlji najznačajnije su one od FAO grupe 300 do FAO grupe 600, sigurno su barem jednom sejali hibride NS300, ili NS 3014, ili 4015, 4030 itd. I siguran sam da nema proizvođača koji nije sejao 6040 ili 6777, koja su u prošlosti nosili preko 35, 37% ukupnih površina pod kukuruzom. Danas možemo da gledamo podignuta čela u budućnost jer imamo na raspolaganju još mnogo bolji sortiment a iz novosadskog Instituta. Skrenuo bih pažnju na nekoliko hibrida kao što su NS 4023, 5051, 5052, 6102, 7020 itd. Iskreno verujem da ćemo sledeće godine moći da saopštimo bolje rezultate nego što su danas.

Takođe se iskreno nadam da će organizatori Festivala kukuruza uspeti u nameri da ovo postane jedna tradicija, da se svake godine okupljamo i da slavimo ovu biljku jer, to zlatno zrno hrani mnoge porodice u zemlji.

Izlaganju dr Gorana Bekavca, dodajmo i podatak objavljen na oficijelnoj internet stranici Instituta za ratarstvo i povrtarstvo, da je Miroslav Stanković, diplomirani inženjer poljoprivrede iz sela Čekmin u opštini Leskovac, sa hibridom NS 6010 ove godine, uz primenu svih agrotehničkih mera i u optimalnim uslovima navodnjavanja, na parceli od 0,55 hektara, ostvario Apsolutni rekord Srbije u 2011. godini sa prinosom od 19,71 tonu zlatno zrna po hektaru. To je još jedan dokaz da je moguće pomeriti ustaljene granice prosečnog prinosa kukuruza, a time i finansijsko stanje srpskih poljoprivrednika i poljoprivrede. Pogotovo što stručnjaci ove ustanove najavljuju da puno nade polažu u hibride koji dolaze - NS 5032, NS 6102 i NS 770.